

РЕШЕНИЕ

№ 510

гр. София, 30.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав**, в публично заседание на 21.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11717** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК] /досега „М. Т. Б.” [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.2 представлявано от Д. А. Т. - Д. оспорва Решение №ПИ-234/07.11.2013 г. на Директора на ТД на НАП - С., с което предварително е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №3928/29.10.2013г. на публичен съдебен изпълнител, както и потвърдения с решението отказ да се прекрати изпълнителното производство по чл.225, ал.1, т.2 от ДОПК.

Поддържа, че с искане вх.№24-20-645/15.10.2013 г. на основание чл.208 във връзка с чл. 225 ал.1т.2, ал.2 и 3 т.2 от ДОПК жалбоподателят е направил искане за прекратяване на изпълнителното производство и отмяна на наложените обезпечителни мерки с Постановление №3928/24.07.2013 г. на публичен съдебен изпълнител, като приложили Решение №1718/07.10.2013 г. на Директора на Дирекция „ОДОП”-С., с което е отменен изцяло РА №[ЕГН]/10.07.2013г. Последният е бил изпълнително основание за въпросното постановление.

Със жалба вх.№53-03-2439/01.11.2013 г. по описа на ТД на НАП обжалвали на основание чл.144 ал.1 и ал.2 от ДОПК в установеният от закона срок мълчаливият отказ за произнасяне по тяхното искане вх.№24-20-645/15.10.2013 г..

На 04.11.2013 г. получили Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ 3928/29.10.2013г., вместо да се постанови вдигане на наложените такива.

С жалба вх.№53-03-2526/12.11.2013 г. обжалвали Постановление за налагане на

предварителни обезпечителни мерки с изх.№ 3928/29.10.2013г.

На 14.11.2013 г. получили с придружително писмо изх.№53-03-2439#2/08.11.2013 г. Решение №ПИ-234/07.11.2013 г. на Директора на ТД на НАП - С., с което видно от съдържанието му предварително е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №3928/29.10.2013г.

Предвид гореизложеното и на основание чл.197 ал.2 от ДОПК обжалва в установения от закона срок горепосоченото решение на Директора на ТД на НАП-С., както и отказът да се прекрати производството на осн.чл.225 от ДОПК.

Счита същото за процесуално недопустимо и незаконосъобразно поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.208 във връзка с чл. 225 ал.1 т.2, ал.2 и 3 т.2 от ДОПК публичният изпълнител следваше да прекрати производството и да вдигне служебно наложените обезпечения. Вместо това, същият е изискал да му се изпрати искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки по нововъзложена ревизия, което е процесуално недопустимо. От процесуална гледна точка според него, това е недопустимо изменение на основанието за налагане на вече наложени обезпечителни мерки, както и липсва процесуална възможност за тяхното продължаване след отмяната на ревизионният акт, който са обезпечавали, тъй като липсва изпълнителен титул. Твърди, че драстично нарушение се явява и налагането на предварителни обезпечителни мерки, след като вече са наложени обезпечителни такива по реда на чл.121 ал.6 от ДОПК, тъй като законът не предвижда такава възможност, а прилагане на каквато и да било аналогия е незаконосъобразно и недопустимо.

Незаконосъобразно и процесуално недопустимо е изменение на основанието за налагане на вече наложени обезпечителни мерки, както се е опитал да обоснове незаконосъобразните си действия публичният изпълнител, а още по малко е в правомощията му да се позовава на разпоредбата на чл.155 ал.4 от ДОПК, тъй като това е превишаване на власт защото публичният изпълнител няма правомощията на решаващ орган по смисъла на ДОПК.

По отношение на Решение №ПИ-234/07.11.2013 г. на Директора на ТД на НАП – С. се изтъква и, че законът не предвижда продължаване на предварителни обезпечителни мерки извън хипотезата на чл.121 ал.4 и 5 от ДОПК. Законът не предвижда и замяна на обезпечителни мерки с предварителни обезпечителни мерки, особено след като обезпечителните мерки са наложени по реда на чл.121 ал.6 от ДОПК и това е така тъй като обезпечението е за установените в ревизионният акт задължения на ревизираното лице. След като обаче ревизионният акт е отменен изцяло, и то като незаконосъобразен и необосновен (видно от Решение №1718/07.10.2013 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С.) не може да се продължават наложените обезпечителни мерки, а още по-малко да се заменят с предварителни такива при липса на такава правна възможност.

Според жалбоподателя, дори да се приеме, че се касае за позоваване на чл.155 ал.4 от ДОПК, с оглед твърдяното възстановяване на висящността на ревизионното производство, то е недопустимо запазване на обезпечителни мерки, чрез замяната им с предварителни такива, на посоченото основание, тъй като съгласно чл.155 ал.6 от ДОПК Директора на ДОДОП-С. е посочил като начален момент по този текст - „възлагането на нова ревизия от друг ревизиращ екип“, което означава, че не могат да се използват каквито и да било установявания от предходната ревизия в тежест на ревизираното лице.

При горните фактически твърдения моли съдът да отмени Решение №ПИ-234/07.11.2013 г. на Директора на ТД на НАП – С., като се постанови незабавно изпълнение на разпоредбите на чл. 225 ал. 1, т.2, ал.2 и 3 т.2 от ДОПК и вдигане на наложените обезпечителни мерки.

Ответникът оспорва подадената до съда жалба и счита същата за неоснователна, като такава моли съдът да я отхвърли.

Страните претендират сторените по делото разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Той се оспорва от [фирма], което дружество се явява негов адресат и заинтересовано лице по чл.147, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 197, ал. 1 от АПК, тъй като дружеството е уведомено, че може да обжалва решението след дата 14.11.2013г., видно от обратна разписка известие, а жалбата до съда е подадена на дата 19.11.2013г. чрез Директора на ТД на НАП [населено място] с вх. № 53-03-2439 по описа на ТД на НАП [населено място]. Оспореното решение по същество съдържа и потвърждение на малчалив отказ на публичния изпълнител да се произнесе по искането на жалбоподателя с правно осн.чл.225 от ДОПК.

Установява се от Решение № ПИ-234 от 07.11.2013г. на Директора на ТД на НАП [населено място], че с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121. ат. 1 от ДОПК с изх. № 3928/11.06.2013 г., е наложен запор върху 5 броя движими вещи - МПС, подробно обективирани в постановлението, както и налични и постъпващи суми в размер на 100 624.75 лв. /сто хиляди шестотин двадесет и четири лева и 0.75 лв./ по всички банкови сметки, находящи се в ТБ [фирма], ТБ [фирма], ТБ [фирма] и ТБ [фирма]. Постановлението е издадено във връзка с постъпило мотивирано Искане с изх. № 480/05.06.2013 г. по описа на офис Б. при ТД на НАП С. и вх. № 24-20-645/06.06.2013 г. по описа на ТД на НАП С. от В. И. С. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител екип. извършващ ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1208980/12.12.2012 г., изменена със ЗВР № 1209778/21.12.2012 г. изменена със ЗВР № 1300652/23.01.2013 г., изменена със ЗВР № 1302273/13.03.2013 г. В искането е обоснован изводът, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения с предполагаем размер 171 458,08 лв. Ревизията е приключила с издаване на Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/10.07.2013 г. Във връзка с това е издадено обжалваното Постановление с изх. № 3928/24.07.2013 г. за продължаване действието на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, с което публичният изпълнител продължава действието на обезпечителните мерки, наложени с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № 3928/11.06.2013 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

С решение № 1718/07.10.2013 г. на Директора на Дирекция „ОДОП” РА № [ЕГН]/10.07.2013 г. е отменен, като на основание чл. 155. ал. 4 от ДОПК със ЗВР Хз 1309704/ 22.10.2013 г. е възложена повторна ревизия на ревизиращ екип с ръководител екип Надежда Б. Б. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. Като следствие от отмяната на РА е постъпило искане с вх. № 24-20-645/15.10.2013 г. от ревизираното лице за отмяна на наложените обезпечителни мерки,

наложени с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № 3928/11.06.2013 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, чието действие е продължено с Постановление с изх. № 3928/24.07.2013 г. за продължаване действието на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, оставено без уважение от публичния изпълнител.

Постъпило е мотивирано Искане с изх. № 53-03-2404/28.10.2013 г. от Надежда Б. Б. за налагане на предварителни обезпечителни мерки във връзка с повторната ревизия, възложена със ЗВР Ха 1309704/ 22.10.2013 г. Издадено е Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. Х° 3928/29.10.2013 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с което е изменено основанието на наложените предварителни обезпечителни мерки с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № 3928/11.06.2013 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК. чието действие е продължено с Постановление с изх. Ха 3928/24.07.2013 г. за продължаване действието на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал 6 от ДОПК.

За да постанови оспорения административен акт, ответникът е приел, че входа на ревизионното производство са установени следните факти, а именно: предполагаемите задължения на дружеството са в особено големи размери, издаден е Ревизионен доклад /РД/ № 1302273/31.05.2013 г., издаден е РА № [ЕГН]/ 10.07.2013 г., отменен с решение № 1718/07.10.2013 г. на Директора на Дирекция „ОДОП”, но ревизионното производство не е приключило, тъй като на основание чл. 155, ал. 4 от ДОПК със ЗВР № 1309704/22.10.2013 г. е възложена повторна ревизия на жалбоподателя, в хода на ревизията са установени факти и обстоятелства за отчитане на доставки между ревизираното лице и доставчици, deregистрирани по ЗДДС, в резултат на което дружеството е ползвало неправомерно правото на данъчен кредит, размерът на притежаваните активи е по-малък от размера на предполагаемите задължения.

Жалбоподателят твърди, че публичният изпълнител не е изпълнил законовите разпоредби да постанови вдигане на наложените обезпечителни мерки и прекратяване на производството в съответствие с чл. 225, ал. 1, т. 2, ал. 2 и ал. 3, т. 2 от ДОПК. Моли ответникът да разпорежи незабавно изпълнение на разпоредбите, заложиени в чл. 225, ал. 1, т. 2, ат. 2 и ат. 3, т. 2 от ДОПК.порения по административен ред

По делото се представят РА № [ЕГН]/ 10.07.2013 г.. отменен с решение № 1718/07.10.2013 г. на Директора на Дирекция „ОДОП”, процесното искане рег.№ 24-20-645 от 15.10.2013г. от жалбоподателя до ТД на НАП, искания за предварителни обезпечителни мерки от 28.102013г.,Постановление по чл.121, ал.6 от ДОПК от дата 24.07.2013г. за продължаване действията по налагане на предварителни обезпечителни мерки.

От така изложеното от фактическа страна, съдът намира следното:

В случаите, когато директорът на дирекция „ОДОП” с решение по чл. 155, ал.4 от ДОПК отмени ревизионния акт и постанови извършване на повторна ревизия не се поставя начало на ново ревизионно производство, а се възстановява висящността на производството по издаване на отменения с решението ревизионен акт. Новата ревизия е продължение на първоначалната - възобновява се висящността на ревизионното производство, това обаче не сочи на извод, че се възобновява и висящността на обезпечителното производство.

Този извод на съда се обосновава именно с нормата на чл. 121, ал. 6 от ДОПК.

Според нея действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

Следователно, към датата на искането по чл. 225 от ДОПК няма издаден ревизионен акт, тъй като той е отменен с цитираното по-горе Решение №1718 от 07.10.2013г. на Директора на Дирекция „ОДОП”. Затова е налице и хипотезата на ал.4 от чл.121 от ДОПК. Налице е хипотезата, според която, ако в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени.

Чл. 208 от ДОПК урежда отмяната на обезпечението в случаите на чл. 225, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно при прекратяване на производството по принудително изпълнение когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред. Доколкото нормата с оглед своето систематическо място е в Глава двадесет и четвърта „Обезпечения” по ДОПК, същата ще се приложи и в случаите на чл. 121, ал.4 и ал.6 от ДОПК, вкл. и когато няма издаден ревизионен акт по ал.6 на чл.121 от ДОПК, както е в по делото. Новата ЗВР № 1309704 от 22.10.2013г. за извършване на ревизия на дружеството жалбоподател за установяване на данъчните задължения по ЗДДС за периода от 01.08.2012г. до 31.12.2012г., не променя горния извод на съда.

При тази констатация съдът намира, че обжалваното Решение е материално незаконосъобразно, вкл. и в частта, в която е мълчаливо потвърден мълчаливия отказ на публичния изпълнител да се произнесе по искане вх.№ 24-20-645 от 15.10.2013г. и да прекрати изпълнителното производство във връзка с продължаване действието на предварителни обезпечителни мерки по Постановление с изх. № 3928/24.07.2013 г. Налице са законовите изисквания публичният изпълнител да се произнесе с разпореждане за прекратяване на изпълнителното производство и на осн.чл. 225, ал.1, т.2 от ДОПК, тъй като актът /Р. акт/, с който е установено публичното вземане, е отменен с Решение №1718 от 07.10.2013г. на Директора на Дирекция „ОДОП”.

С оглед цялостната проверка, която съдът извършва по чл.168 от АПК и на основанията предвидени в чл.146 от АПК, намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на акта, същият е съобразен и с целта на закона. Констатира се материална незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради което се налага и неговата отмяна.

В частта по оспорването на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, делото следва да се прекрати, тъй като страната се отказва по жалбата срещу акта в тази си част.

По разноските:

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се следват сторените, доказани и поискани съдебно-деловодни разноски, в случая за заплатена държавна такса от 50лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв., тъй като жалбоподателят се представлява от юрисконсулт П..

Водено от гореизложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ определение от открито съдебно заседание от дата 21.01.2014г., в частта, в която съдът е дал ход по същество на жалбата против оспорване на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 3928 от 29.10.2013г. на ГПИ П., поради заявен отказ от оспорване на жалбоподателя [фирма] и ПРЕКРАТЯВА производството на делото в тази му част.

Решението, което има характер на определение в прекратителната си част, може да се обжалва с частна касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 7 дневен срок от съобщението на същото до страните и СГП.

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК] /досега „М. Т. Б.” [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.2 представлявано от Д. А. Т. - Д., Решение №ПИ-234/07.11.2013 г. на Директора на ТД на НАП - С., с което предварително е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №3928/29.10.2013г. на публичен съдебен изпълнител, както и мълчаливото потвърждаване с Решение №ПИ-234/07.11.2013 г. на Директора на ТД на НАП – С., на мълчалив отказ да се прекрати изпълнителното производство по чл.225, ал.1, т.2 от ДОПК по молба на страната от дата 15.10.2013г. с вх.№ 24-20-6-45 по описа на НАП [населено място], [улица].

ИЗПРАЩА преписката на публичния изпълнител при ТД на НАП – С., за произнасяне по молба на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК] /досега „М. Т. Б.” [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.2 представлявано от Д. А. Т. - Д. от дата 15.10.2013г. с вх.№ 24-20-6-45 по описа на НАП [населено място], [улица], съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториалната Дирекция на НАП - С., да заплати на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК] /досега „М. Т. Б.” [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.2 представлявано от Д. А. Т. - Д., съдебно-деловодни разноски от 200 лева.

Решението в останалата си част е окончателно и не подлежи на обжалване. Да се съобщи решението на страните на основание [чл. 138 АПК](#) вр. [§ 2 от ДР на ДОПК](#).

СЪДИЯ: